

מלחמת הצנזורה נגד הנערים בחבורה

וכך גם היה. ביום השישי האחרון הוצג המחזה לראשונה בפני קהל של חברי קבוצת ברוך בקיבוץ העוגן. ביום השני השבוע הוצג בפני קהל של סטודנטים - לרשיון. לפי החוק, מהחזה עצם הצגת מודעה על

הומוסקסואלים הישראליים יכלו לחגוג השבוע את נצחונם: בעיותיהם המיוחדות, כמיעוט נרדף בחברה, יזכו לה יותר מוצגות במחזה מרגש. בפעם הראשונה יוכלו הציבור הישראלי להתרועע אל חברת הומוסקסואלים באמצעות

מי מיוחד מהומוסקסואלים?

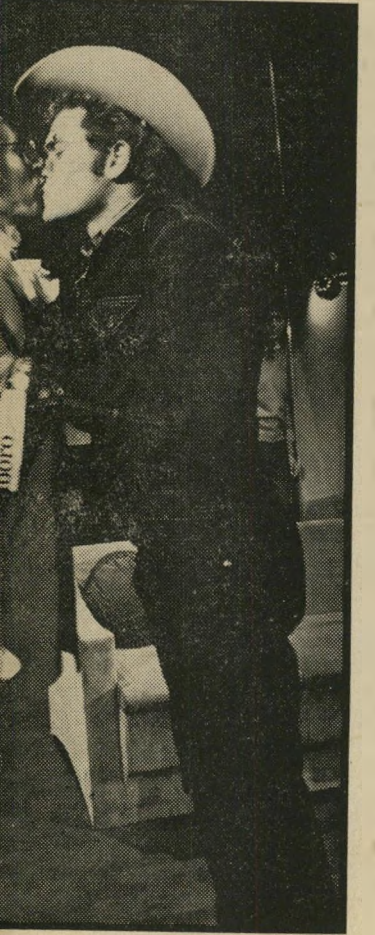
המחזה עבירה על החוק. כמוה כהצגה ממש. משום כך נשלחה המשטרה להצנזר שניערכה בקיבוץ העוגן כדי לרשום דו"ר על עבירה שביצע התיאטרון.

זעקו מחאה

ולם נראה, כי אחרי שראו את הצגה שוכנעו גם הצנזורים כי הנער בחבורה אינו מחזה שנועד לנצל נושא רגיל למטרות גירוי. בבימוי הסוער של רגיל קילום, משיג המחזה את הבשורה שלשם נכתב: הוא מהחזה זעקת-מחאה נגד חוקי הסובלנות של החברה כלפי יוצאי-יהודים שבה, אם הם כושיים, יהודים או הומוסקסואלים.

זהו מחזה בעל שליחות חברתית חשובה המנסה לומר לחברה הפורטואנית כי חוקי המין של אדם הם עיסוקו הבלעדי בלבד. כי הומוסקסואלים הם אנשים ככל האדם, רים, מלבד בחייהם המיניים; וכי ההומוסקסואליות אינה סטייה שצריך להילחם בה אלא צורת התפתחות שונה.

הצנזורה הישראלית, שהניחה מכשולים בדרך העלאת המחזה הנערים בחבורה בתיאטרון בימות, ניכנעה השבוע. ביום ה' שני הופיעו נציגי המועצה לביקורת-סרטים ומחזות באולם בית-המורה בתל-אביב, שם נערכה הצגה בפני אולם מלא, מבלי ש'קיבלה את האישור המוקדם של המועצה, כפי שנדרש בחוק. בדיונים סוערים שערכו חברי המועצה שעות ארוכות אחרי שהסתיימה ההצגה, התנבשה כנראה ההחלטה, להחריף את הצגת הנערים בחבורה כמו שהיא, ולהגבילה ל'קהל מעל לגיל 16 בלבד.

ביטויים מוזעזעים

נערים בחבורה הוא מחזה אמריקאי העוסק במסיבת יום-הולדת שעורכת חברת הומוסקסואלים לאחד מ'חבריה. מסיבה זו נותנת אפשרות להעלות על הבמה גרילה שלמה של הומוסקסואלים מכל הסוגים, החל בהומו הניסתר, שאינו מוכן להודות בכך, וכלה ביציגנית ההומוסקסואלית בנוסח קאובוי של הצוות. הרחיעה הראשונה וההלם מפני התמרידות עם בעיה כזו, חולפים חיש מהך. בעיותיהם האישיות ורגשותיהם של הגברים, שאהבתם הרגשית והמונית מופנית כלפי בניימינס, מצליחות לסחוף את הקהל בצורה כזו, עד שאינו מתרגש כלל כשהוא רואה על הבמה גברים רוקדים בצוותא, או את ההומו המטורף (שלמה ברישביט) מתנשק עם ההומו-היצאנית (מוטי פליישר). אולם לא עצם הנושא הוא שהרתיע את המועצה לביקורת-סרטים ומחזות לאשר את המחזה, כמקובל, על פי קריאת התקסט ה'כתוב שלו בלבד. התמליל מכיל מיספר לא קטן של משי-פטים שיש בהם כני לזעזוע את הצנזורה הליברלית ביותר. ביטויים כמו "אתה נראה כמו אחד ש'מצץ למדרון סקי בשתייץ"; "את מי צריך לזיין כאן כדי לקבל משקחה?"; "סופר פתול" וכדומה, שזורים לאורך כל המחזה.

ללא רשיון

ראה שביטויים אלה הם שהפחידו את הצנזורה הישראלית. אם התמליל הוא כזה, אמרו כנראה לעצמם, "מה ילך שם על הבמה?" לכן, בניגוד לנוהג המקובל, הודיעו למפיק המחזה, יעקב אגמון, כי לא יתירו את הצגתו עד שיהיו נוכחים בחזרה כללית או בהצגת הרצה. היתה זו סטייה מהנוהג הרגיל שהיתה עלולה להיות תקדים מסויים. שכן עד לה'צגת ההרצה הושקעו בהצגה כ-100 אלף ל"י. בשלב כזה אי-אפשר להשאיר את ההחלטה אם לאשר את המחזה או לפסלו, בידי הצנזורה ולסכן את ההשקעה. בימות החליט לצאת למאבק, הודיע כי אם הצנזורים אינם יכולים להחליט על פי התמליל, תועלה ההצגה ללא אישורם.

ג'יין בורקין מלפנים

"אף ענקי ועקום"

ניס, השתפרה האווירה. היום האווירה כבר כל כך משופרת, שהם מתכוונים ללדת ילד משותף בסוף שנת 1970. חוץ מההסרונות שצוינו לעיל, סרז' הוא ברנש חביב וליבראלי. לא איכפת לו ש'ג'יין שלו מצטלמת בעירום. "בכל מחנות'הצבא בהם ביקרתי ראיתי תמונות עירום של ג'יין תלויות על הקירות ליד תמונותיה של מרילין מונרו והחיפושיות". ברחמים הוא מוסיף: "חבל על הבריאות שלהם".

מאריחואנה בגינה

מה עושה בן אדם אם הוא אוהב לעשן מאריחואנה וצריך לגור תשעה חודשים ב'אירלנד? הוא פשוט מגדל איתה בהצר שלו. על כל פנים זה בדיוק מה שעשה כוכב הוליבודי גדול, לתודתם הרבה של כל ידידיו. הכוכב לא ניהפס, ולמרות שבעבר היה כבר מעורב בפרשיות סמים, לקח איתו בדרך הבירה, לארצות-הברית, את שארית היביל. אבי-באירלנד הופק לאחרונה סרט גדול תקציב בכיכובו של **רוברט מוי צ'אם**. במשפחת מ'יה פארו נולד כוכב חדש, בצוות **טיסה** אהותה הצעירה של מ'יה, התגלית שתכבב בכרטיס של **רדיו וואדלי** פריל התפקיד נערה חמי-הג'יט. אחם זוכרים לאן הגיעו כוכבותיו הקודמות של וואדלי? **דין** - **ג'יין** שילם לאישתו 5 מיליון דולר תמורת ג'ט, כדי שיוכל לשאת את ב'יס אבריקה הצעירה ממנו ב-30 שנה. מה לא עושה ב'יאצם בשביל להיות סוף סוף מאישר פעם אחת בחיים? **קנדיס ב'הן** אמרה: "דין ר'ים **דין** משחקת כבר מיליון שנה את תפקיד הנערה הצעירה. ובגילה המתקדם זה מגוחך". **דוריס דיין** אמרה: "זו ג'סות רוחי". **טרי מלצ'ר**, הבן של דוריס ו' החבר של קנדיס שתק' קנדיס וטרי חב' וים כבר שתיים אך לא מתחתנים בגלל התנגדותה של האמא. אחרי הדיאלוגים הנ"ל, פתחו הסיכויים עוד יותר.

ארבעה חודשים שלמים, וכאשר הם לא עסוקים בלשיר אני אוהב אותך אני כבר לא, או במשהו דומה אחר, הם מספרים מה דעתם זה על זו ולהיפך. "לג'יין יש רגליים כמו לצפרדע ושיניים יותר מדי גדולות" מסביר סרז', הקרוא לאהובתו בשם החיבה האינטימי "אנדרוגי" נוס קטן שלי". ג'יין מצידה חושבת שסרז' הוא הגבר המכוער ביותר בעולם. "יש לו אף ענקי ועקום, ואוניים שלא ראיתי אצל אף אחד כל החיים שלי". למרות החסרון נת האלה, היא מוכנה להתחתן איתו, אבל הוא לא רוצה.

מאהבת היא מצניינת, אשה זה שיעמם אחד גדול". מסביר סרז', שהיה בעבר נשוי פעמיים. מהנסיון האישי שלו. "אם ניתחתן חלכי עם אחרים", הוא מוסיף מהנסיון האישי של הנ"ל, כי כאשר היתה ג'יין נשואה למלחין ג'ון בארי, עשתה עם סרז' בדיוק את זה.

הבעל הקודם של ג'יין הוא היום החבר הכי טוב של הזוג, בא הרבה מאד לבקר, ומשחק עם בתו בת השנתיים קטי, הגרה אצל האמא והחבר החדש שלה. הדירה של ג'יין וסרז' היא כחולה, כי סרז' נורא אוהב את הצבע הזה. הקירות כחולים, השטיחים כחולים, הוילונות כחור-לים. רק המיטבה איננו כחול. מפני שהוא איננו בכלל. "במשך כל הזמן שאנחנו גרים כאן לא שתניו בבית אפילו כוס מים" מכריז הזוג בנאוה.

"הכל על הבריאות". אה, חוץ מ' מיטבה אין בבית גם כיסאות, אלא רק מיטה. כשהם צריכים להגיע לאיזשהו מקום הם נוסעים במטרו, מפני שסרז' וג'יין לא מוכנים להסתפק בפחות מהטוב ביותר. לוא רצו, יכלו להרשות לעצמם לקנות מכונית קטנה, אבל אצלם זה "או הכל או לא כלום". בינתיים, עד שיקנו רולס רויס הם מסתפקים בכלום, ובאהבה כמובן. הנוג המשונה הזה התאהב כשבמאי הסרט טלוגאן הציע לג'יין לשחק בסרט. סרז' שיחק את התפקיד הראשי. בזמן ההסרטה הם רבו כל היום ולא החליפו מילה פרטית אחת, אבל אחרי הסרט, כמו שאתם מבי